

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 165 — nr 273 z dnia 27 sierpnia 1952 r. w sprawie gospodarowania opałowymi odpadkami drzewnymi w jednostkach gospodarki uspołecznionej.
- Poz. 166 — nr 270 z dnia 28 sierpnia 1952 r. w sprawie zwiększenia odpowiedzialności państwowych biur projektów za terminowe opracowanie dokumentacji technicznej oraz odpowiedzialności zlecciodawców za terminowe dostarczenie założeń projektów i innych danych niezbędnych do opracowania dokumentacji.
- Poz. 167 — nr 276 z dnia 28 sierpnia 1952 r., zmieniające zarządzenie Przewodniczącego PKPG w sprawie wprowadzenia zasad wynagradzania pracowni-

ków zatrudnionych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

- Poz. 168 — nr 286 z dnia 1 września 1952 r. w sprawie ustalenia trybu zaopatrzenia i dystrybucji środków aromatyzujących w 1953 roku.
- Poz. 169 — nr 287 z dnia 8 września 1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji środków chemicznych do tępienia szkodników na 1953 rok.

OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 170 — nr 16 z dnia 5 września 1952 r. w sprawie zasad organizacji niektórych rodzajów działalności centralnych zarządów przemysłu i jednostek równorzędnych.

165.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 273 z dnia 27 sierpnia 1952 r.

(znak: BI9A-18-1)

w sprawie gospodarowania opałowymi odpadkami drzewnymi w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

W celu uregulowania gospodarki odpadkami drzewnymi uzyskiwanymi w uspołecznionych zakładach pracy przy budowie i rozbiórkach rusztowań, deskowań itp. oraz przy produkcji opartej na surowcu drzewnym zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Miast i Osiedli w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia ustali, jakim warunkom technicznym odpowiadać powinny odpadki drzewne pochodzące z budowy i rozbiórek rusztowań, deskowań itp., nadające się do dalszego zużycia w uspołecznionych przedsiębiorstwach budowlanych.

2. Ministrowie sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami prowadzącymi produkcję opartą na surowcu drzewnym w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia ustalą, jakie odpadki drzewne, powstające w tych przedsiębiorstwach, nadają się do wykorzystania dla dalszej produkcji w tych samych przedsiębiorstwach lub w przedsiębiorstwach tego samego resortu.

3. Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia ustali, jakie odpadki drzewne, powstające w przedsiębiorstwach budowlanych, nadają się do wykorzystania przy produkcji w zakładach podległych Ministrowi Przemysłu Drobego i Rzemiosła.

4. Odpadki drzewne, pochodzące z budowy rusztowań, deskowań itp. oraz przy produkcji opartej na surowcu drzewnym, a nie odpowiadające warunkom, które określone zostaną na podstawie ust. 1—3 (odpadki użytkowe) i nie będące reglamentowanym surowcem okrągłym bądź półfabrykatem w rozumieniu rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 marca 1951 r.

w sprawie uznania niektórych materiałów drzewnych za reglamentowane (Dz. U. R. P. nr 25, poz. 187), należy traktować jako odpadki opałowe.

§ 2. Przedsiębiorstwa, w których powstają odpadki drzewne, mają obowiązek wysortowania odpadków opałowych.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa, w których powstają odpadki opałowe, przeznaczą posiadane odpadki na zaspokojenie własnych potrzeb lub potrzeb jednostek tego samego resortu.

2. Przez pojęcie własnych potrzeb należy również rozumieć potrzeby przedsiębiorstwa wynikające z obowiązku bezpłatnego dostarczenia pracownikom drewna opałowego, które im się należy w myśl umowy zbiorowej jako część wynagrodzenia za pracę.

§ 4. 1. Nadwyżki odpadków opałowych, pozostałe po zaspokojeniu własnych potrzeb, z wyjątkiem odpadków, o których mowa w § 5, oraz odpadków opałowych powstających przy stosowaniu drewna do obudowy wyrobisk dołowych w zakładach górniczych resortu górnictwa, przedsiębiorstwo postawi do dyspozycji właściwym okręgowym przedsiębiorstwom handlu opalem, zawiadamiając o tym właściwą terenową ekspozyturę Państwowej Centrali Drzewnej (PCD).

2. Minister Górnictwa w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia ureguluje gospodarkę opałowymi odpadkami drzewnymi powstającymi przy stosowaniu drewna do obudowy wyrobisk górniczych w zakładach resortu górnictwa.

3. Minister Handlu Wewnętrznego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia określi, w jakim terminie okręgowe przedsiębiorstwo handlu opalem powinno odbierać zgłoszone odpadki opałowe.

§ 5. 1. Nadwyżki trocin, wiórów stróżyn i kory nieużytkowej, pozostałe po zaspokojeniu własnych potrzeb, przedsiębiorstwo sprzedaje we własnym zakresie innym uspołecznionym zakładom pracy lub okolicznej ludności. Sprzedaż należy ogłosić w sposób przyjęty w danej okolicy.

2. W przypadku niezgłoszenia się nabywców w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia sprzedaży przedsiębiorstwo wyda odpadki bezpłatnie zgłaszającym się odbiorcom.

3. W razie braku odbiorców, o których mowa w ust. 1 i 2, przedsiębiorstwo może odpadki usunąć lub zniszczyć we własnym zakresie.

4. O dokonanej sprzedaży, bezpłatnym wydaniu oraz niszczaniu we własnym zakresie odpadków drzewnych opałowych wymienionych w ust. 1, przedsiębiorstwo obowiązane jest powiadomić prezydium właściwych terenowo wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 6. 1. Odpadki drzewne opałowe objęte cennikami PCD lub innych central powinny być sprzedawane po cenach i na warunkach określonych tymi cennikami.

2. W przypadku braku cen na odpadki drzewne opałowe, ustalenie ceny nastąpi w drodze porozumienia dostawcy z odbiorcą. Jeżeli sprzedaż dokonywana jest na rzecz jednostek prywatnych, ustalenie ceny nastąpi przy udziale czynnika społecznego.

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

166.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 270 z dnia 28 sierpnia 1952 r.

(znak: BU 2A-01-265)

w sprawie zwiększenia odpowiedzialności państwowych biur projektów za terminowe opracowanie dokumentacji technicznej oraz odpowiedzialności zleceniodawców za terminowe dostarczenie założeń projektów i innych danych niezbędnych do opracowania dokumentacji.

W celu zwiększenia odpowiedzialności państwowych biur projektów za terminowe opracowanie dokumentacji technicznej oraz odpowiedzialności zleceniodawców za terminowe dostarczenie biur projektów założeń projektów i innych danych niezbędnych do opracowania dokumentacji technicznej, na podstawie § 5 uchwały nr 111 Prezydium Rządu z dnia 1 marca 1952 roku w sprawie zmiany systemu plac w państwowych biurach projektów (Monitor Polski nr A-22, poz. 284) zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Finansów, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli, co następuje:

§ 1. 1. Zamawiający (inwestor) obowiązany jest do zawarcia z biurem projektów porozumienia wstępnego w przedmiocie zawarcia umowy o sporządzenie dokumentacji technicznej.

2. Zawarcie porozumienia wstępnego powinno nastąpić w terminie umożliwiającym opracowanie założeń projektów przed zawarciem umowy o sporządzenie dokumentacji technicznej.

§ 2. Porozumienie wstępne powinno określać:

- 1) rodzaj inwestycji i zakres dokumentacji mającej być przedmiotem umowy oraz orientacyjny termin wykonania dokumentacji technicznej,
- 2) wykonawcę założeń projektów,
- 3) termin zawarcia umowy o wykonanie dokumentacji technicznej,
- 4) termin zawarcia odrębnej umowy o sporządzenie założeń projektów w przypadkach przewidzianych w § 3.

§ 3. Zamawiający nie posiadający założeń projektów w chwili zawierania porozumienia wstępnego oraz nie mogący ich opracować we własnym zakresie, może powierzyć opracowanie założeń biura projektów zgodnie z § 40 instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

§ 4. 1. W przypadku niezawarcia umowy o sporządzenie dokumentacji technicznej w terminie przewidzianym w po-

rozumieniu wstępnym z winy zamawiającego, biuro projektów nie jest obowiązane do umieszczenia wykonania dokumentacji w swoim planie produkcyjnym.

2. Wprowadzenie wykonania dokumentacji do planu produkcyjnego biura projektów w przypadku odmowy ze strony biura może nastąpić jedynie na polecenie ministra sprawującego nadzór nad biurem projektów na uzasadniony wniosek ministra sprawującego nadzór nad zamawiającym (inwestorem).

§ 5. 1. Banki finansujące inwestycje kontrolować będą w ramach sprawowanej przez siebie bankowej kontroli stosowanie sankcji finansowych (kar umownych) za niedotrzymanie warunków umowy.

2. Zamawiający (inwestor) obowiązany jest zawiadomić bank finansujący inwestycje oraz bank finansujący biuro projektów o niedotrzymaniu terminu wykonania zlecenia przez biuro projektów najdalej w ciągu 5 dni od upływu ustalonego w umowie terminu opracowania dokumentacji.

3. Biuro projektów obowiązane jest zawiadomić bank finansujący inwestycje o niedotrzymaniu przez zamawiającego terminu dostarczenia brakujących danych do projektowania w terminie 5 dni od ustalonego terminu dostarczenia danych.

§ 6. 1. Jeżeli wysokość wypłaconych kar za zwłokę oraz odszkodowań przekracza w jednym miesiącu 1% miesięcznej zdolności produkcyjnej biura projektów, wyrażonej w kosztach dokumentacji technicznej, wynikającej z planów kwartalnych, bank finansujący eksploatację biura projektów obowiązany jest do wystąpienia do ministerstwa lub centralnego zarządu sprawujących nadzór nad biurem projektów z wnioskiem o wyciągnięcie konsekwencji służbowych, a w szczególności zastosowania sankcji w stosunku do kierownictwa biura projektów, polegających na obniżeniu lub pozbawieniu premii (sankcje w zakresie premiowania).

2. Sankcje w zakresie premiowania zarówno w stosunku do kierownictwa biura jak i kierowników działów oraz innych pracowników biura za niedotrzymanie terminu opracowania dokumentacji technicznej, ustalone są w regulaminie premiowania pracowników biur projektów, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 186 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 123).

§ 7. 1. W przypadku niedotrzymania przez zamawiającego ustalonego w porozumieniu wstępnym, umowie o sporządzenie dokumentacji oraz w porozumieniach dodatkowych terminu dostarczenia założeń projektów i innych danych niezbędnych do opracowania dokumentacji technicznej, jednostka sprawująca bezpośredni nadzór nad zamawiającym obowiązana jest do wyciągnięcia konsekwencji służbowych w stosunku do pracowników zamawiającego, a w szczególności do zastosowania sankcji w zakresie premiowania (obniżenia lub pozbawienia premii).

2. Biuro projektów obowiązane jest zawiadomić jednostkę sprawującą bezpośredni nadzór nad zamawiającym o niedotrzymaniu przez niego terminu w ciągu 5 dni od upływu ustalonego terminu dostarczenia założeń projektu lub niezbędnych danych, podając przewidywane skutki niedotrzymania terminu.

§ 8. 1. Sankcje w zakresie premiowania, o których mowa w §§ 6 i 7 nie mogą łącznie przekroczyć wysokości jednomiesięcznej premii pracownika.

2. Rodzaj i wysokość sankcji w zakresie premiowania powinny być uzależnione od następujących czynników:

- 1) przewidywanych następstw na skutek niedotrzymania terminu,

- 2) ważności obiektu,
- 3) okresu opóźnienia.

§ 9. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-35, poz. 441, Nr A-49, poz. 647 i Nr A-94, poz. 1308 i z 1952 r. Nr A-53, poz. 784 *) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku konieczności uzupełnienia przedstawionych przez zamawiającego prawidłowo sporządzonych i zatwierdzonych założeń projektów strony powinny zawrzeć umowę pod warunkiem ustalenia w niej terminu dostarczenia przez zamawiającego brakujących danych do projektowania“.

- 2) We wzorze umowy ramowej dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (załącznik nr 1):

- a) w § 1 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dostarczone Biuru Projektów założenia projektu zostaną uzupełnione przez zamawiającego w terminie do dnia...“

- b) w § 2 ust. 2 dodaje się na końcu wyrazy: „oraz w przypadku niedostarczenia w terminie przez zamawiającego uzupełnień do założeń projektu (§ 1 ust. 3)“.

- 3) W warunkach umownych do umowy ramowej, dotyczącej sporządzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (załącznik nr 2):

- a) w tytule działu III skreśla się podtytuł,

- b) w § 39 cyfry „0,1%“ zastępuje się cyframi „0,4%“,

- c) w § 40 po wyrazie „wysokości“ skreśla się wyraz „do“,

- d) dodaje się § 44 w brzmieniu:

„§ 44. 1. W przypadku niedotrzymania przez zamawiającego terminu dostarczenia danych potrzebnych do projektowania, określonych w umowie, zamawiający obowiązany jest zapłacić biuru projektów karę za zwłokę w wysokości 0,4% wartości prac opóźnionych, podanej przez biuro projektów — za każdy dzień zwłoki, z wyłączeniem niedziel i świąt.“

2. W przypadku niewykonania umowy przez biuro projektów z winy zamawiającego, zamawiający obowiązany jest do zapłacenia biuru projektów odszkodowania w wysokości 15% wartości niewykonanej części zamówienia.

3. Biuro projektów może na zasadach ogólnych domagać się odszkodowania przewyższającego odszkodowanie umowne“.

§ 10. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia powinny być dostosowane do wymogów określonych w § 9 w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

MINISTER BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

w z. St. Pietrusiewicz

MINISTER BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

R. Piotrowski

*) Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 11, poz. 115, Nr 16, poz. 159, Nr 30, poz. 310 i z 1952 r. Nr 25, poz. 119.

167.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 276 z dnia 28 sierpnia 1952 r.

(znak: PN 5-21-5)

zmieniające zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie wprowadzenia zasad wynagradzania pracowników, zatrudnionych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 115 z dnia 4 kwietnia 1952 roku w sprawie wprowadzenia zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w oddziałach zaopatrzenia robotniczego (Biuletyn PKPG Nr 14, poz. 83) — wprowadza się następujące zmiany:

1. W załączniku nr 1 dodaje się na tabeli następujące postanowienia:

1. Za podstawę do obliczenia ilości etatów i stawek zasadniczych pracowników zarządu OZR należy brać poza ilością wydawanych obiadów, wydawanie innych posiłków, przeliczając śniadanie na $\frac{1}{3}$ obiadu, kolację na $\frac{2}{3}$ obiadu.

2. Poza pracownikami wymienionymi w tabeli mogą być zatrudnieni:

Lp.	Stanowisko	Ilość etatów i wysokość miesięcznej stawki zasadniczej w zależności od ilości wydawanych obiadów przeliczeniowych					
		od 501—2000 obiadów przelicz.		ponad 2000 obiadów przelicz.		ponad 3000 obiadów przelicz.	
		etatów	zł. mies.	etatów	zł. mies.	etatów	zł. mies.
1.	planista	1	620—750	1	750—850	1	750—850
2.	księgowy	—	—	—	—	1	650—750

2. W załączniku nr 2 § 3 uzupełnia się ustępem 3 o brzmieniu:

„3. OZR prowadzące stołówki, w których ilość obiadów przeliczeniowych wynosi ponad 3.000 obiadów — mogą podwyższyć współczynnik premiowania dla kierownika OZR z 1,1 na 1,2, a dla zaopatrzeniowca z 1,0 na 1,1“.

3. W załączniku nr 2 § 4 uzupełnia się ustępem 3 o brzmieniu:

„3. W OZR wydających ponad 2.000 obiadów przeliczeniowych obniża się granicę pokrycia miesięcznego zapotrzebowania, o którym mowa w ustępie 1 — z 50% na 30%“.

4. W załączniku nr 4 § 1 otrzymuje następujące brzmienie: „§ 1. Dla pracowników zatrudnionych w stołówkach i bufetach OZR ustala się fundusz premiowy, obliczany od funduszu płac zasadniczych tych pracowników, w następującej wysokości:

- a) w stołówkach i bufetach, które wydają do 1.000 obiadów — 7%,

- b) w stołówkach i bufetach, które wydają od 1.000—2.000 obiadów — 12%,

- c) w stołówkach i bufetach, które wydają ponad 3.000 obiadów — 15%“.

5. Załącznik nr 6 uzupełnia się ustępem o następującym brzmieniu:

„Do pracowników sezonowych stosuje się zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 marca 1951 roku w sprawie sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy pracowni-

ków zatrudnionych przy pracach sezonowych (Monitor Polski A-29, poz. 375)“.

§ 2. Pracownicy punktów usługowych w OZR powinni być wynagradzani wg zasad analogicznych jak pracownicy punktów usługowych spółdzielni pracy, zatrudnieni na terenie danej miejscowości.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1952 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

168.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 286 z dnia 1 września 1952 r.

(znak: BI-5C-07-9)

w sprawie ustalania trybu zaopatrzenia i dystrybucji środków aromatyzujących w 1953 roku.

W celu zapewnienia racjonalnej gospodarki i dystrybucji w 1953 roku środków aromatyzujących w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie niniejsze reguluje tryb zaopatrzenia i dystrybucji w 1953 r. środków aromatyzujących produkcji krajowej oraz pochodzących z importu.

2. W rozumieniu niniejszego zarządzenia środkami aromatyzującymi są:

- 1) naturalne olejki eteryczne otrzymywane z części roślin drogą destylacji, ekstrakcji lub maceracji i mające zastosowanie jako wyroby gotowe, składniki do kompozycji lub surowce do dalszego przerobu;
- 2) syntetyczne środki zapachowe, otrzymywane drogą chemiczną, jako surowce do dalszego przerobu, składniki do kompozycji lub jako wyroby gotowe;
- 3) esencje spożywcze, zestawione z olejków naturalnych lub syntetycznych środków zapachowych i używane do amortyzowania produktów przemysłu spożywczego;
- 4) kompozycje do mydeł, zestawione z olejków naturalnych lub syntetycznych środków zapachowych i używane do perfumowania mydeł;
- 5) kompozycje perfumeryjno-kosmetyczne zestawione z olejków naturalnych i syntetycznych środków zapachowych i używane do produkcji perfum, wód kwiatowych oraz innych kosmetyków.

§ 2. Środki aromatyzujące rozprowadza Biuro Zbytu Produktów Organicznych w Łodzi zwane w dalszym ciągu „Biurem Zbytu“, które w skali ogólnokrajowej obowiązane jest w tym zakresie:

- 1) opracowywać plany zbytu,
- 2) ustalać projekty planów importu i eksportu,
- 3) współpracować przy ustalaniu asortymentu i wysokości produkcji,
- 4) inicjować nową produkcję środków aromatyzujących,
- 5) prowadzić dystrybucję na zasadach ustalonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. 1. Do głównych odbiorców naturalnych olejków eterycznych zalicza się:

- 1) Centralny Zarząd Przemysłu Cukierniczego
- 2) Centralny Zarząd Przemysłu Spirytusowego
- 3) Zarząd Przemysłu Kosmetycznego
- 4) Centralę Handlową Farmaceutyczną „Centrofarm“
- 5) Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych.

2. Do głównych odbiorców syntetyków zapachowych zalicza się:

- 1) Zarząd Przemysłu Kosmetycznego
 - 2) Zarząd Przemysłu Zielarskiego
 - 3) Centralę Spółdzielni Inwalidzkich
 - 4) Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych.
3. Do głównych odbiorców esencji spożywczych zalicza się:
- 1) Centralny Zarząd Przemysłu Cukierniczego
 - 2) Zarząd Przemysłu Kawowego i Środków Odżywczych.

4. Do głównych odbiorców kompozycji do mydeł zalicza się:

- 1) Centralny Zarząd Przemysłu Tłuszczowego
 - 2) Zarząd Przemysłu Kosmetycznego
 - 3) Centralę Spółdzielni Inwalidów
 - 4) Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych.
5. Kompozycje perfumeryjno-kosmetyczne są zestawiane i używane przez odbiorców do własnej produkcji perfum, wód kwiatowych i innych kosmetyków i nie podlegają dystrybucji przez Biuro Zbytu.

§ 4. 1. Podstawą do planowania zużycia środków aromatyzujących są:

- 1) asortymentowe plany produkcji,
 - 2) receptury,
 - 3) normy zużycia dla poszczególnych wyrobów.
2. Normy zużycia jednolite dla poszczególnych zakładów jednej branży oraz receptury zatwierdza właściwe ministerstwo.

3. Główni odbiorcy złożą w terminie do dnia 30 września 1952 r. do Biura Zbytu zapotrzebowania:

- 1) na naturalne olejki eteryczne, esencje spożywcze i kompozycje do mydeł — na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia,
- 2) na syntetyczne środki zapachowe — na formularzach wg wzoru, stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia, z wyjątkiem syntetycznych środków zapachowych potrzebnych do kompozycji perfumeryjno-kosmetycznych, które należy zgłaszać na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

4. Odbiorcy nie wymienieni w § 3 nie mają obowiązku składania zapotrzebowań na formularzach wg wzorów, stanowiących załącznik nr 1 i 2 do zarządzenia, jednakże na wezwanie Biura Zbytu obowiązani są do udzielenia wyczerpujących informacji w sprawach dotyczących zapotrzebowania środków aromatyzujących.

§ 5. 1. Biuro Zbytu przeprowadzi analizę złożonych zapotrzebowań i uzgodni z producentami wielkość produkcji środków aromatyzujących i w terminie do dnia 15 października 1952 r., przy współdziałaniu przedstawicieli głównych odbiorców, Centrali Importowo-Eksportowej Chemikali i Aparatury Chemicznej („Ciech“) opracuje projekty:

- 1) planu importu surowców i wyrobów gotowych, niezbędnych do wykonania planów produkcyjnych,
- 2) planu zbytu środków aromatyzujących.

2. Biuro Zbytu prześle do zatwierdzenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych — wykaz środków aromatyzujących, które należy uzyskać drogą importu.

3. Po ustaleniu planu zaopatrzenia odbiorców w krajowe środki aromatyzujące i zatwierdzeniu planu importu — Biuro Zbytu prześle wycinek planu głównym odbiorcom z wyszczególnieniem środków aromatyzujących importowanych.

4. Wszelkie zmiany planu produkcji lub norm zużycia powinny być natychmiast podawane do wiadomości Biura Zbytu.

5. Zmiany asortymentu środków aromatyzujących zamieszczonych na liście importowej muszą być uzgadniane z Biurem Zbytu.

§ 6. 1. Główni odbiorcy składają do Biura Zbytu na 6 tygodni przed początkiem każdego kwartału rozdzielniki kwartalne, sporządzane na podstawie planu zaopatrzenia z podziałem na miesiące.

2. Zamówienia powinny zawierać wszystkie dane, przewidziane w ogólnych warunkach dostaw dla zamówień i dyspozycji wysyłkowych wg obowiązujących zarządzeń.

3. Biuro Zbytu zleca wysyłkę towarów głównym odbiorcom sukcesywnie w ciągu kwartału. Inni odbiorcy zaopatrywani są w środki aromatyzujące przez właściwe terenowe składnice Rejonowe Przemysłu Chemicznego, do których składają zamówienia na 2 miesiące przed początkiem każdego kwartału.

§ 7. Dostawę środków aromatyzujących pochodzących z importu prowadzi „Ciech“ na podstawie i ściśle wg rozdzielników otrzymanych z Biura Zbytu — „Ciech“ jest obowiązany do informowania Biura Zbytu o każdej partii środków aromatyzujących mającej nadejść z importu oraz do przesyłania kopii rachunków po dokonaniu dostawy.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER PRZEM. CHEMICZNEGO B. Rumiński
MINISTER PRZEM. ROLN. I SPOŻYWCZ. M. Hoffman
MINISTER PRZEM. DROBN. I RZEM. z. u. F. Szlęzak

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 286 z dnia 1. IX 1952 roku.

ZAPOTRZEBOWANIE NATURALNYCH OLEJKÓW ETERYCZNYCH I GOTOWYCH KOMPOZYCJI

Asortyment produkcji	Wysokość produkcji	Wskaźnik zużycia kompozycji	Z u ż y c i e k o m p o z y c j i										U w a g i	
			Ogółem (2+3)	w tym zużycia poszczególnych artykuł.										
				Chypr	Lorigan	Malina	Banan	Ol. miętowy	Mentol					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
Perfumy	5000	8%	400	110	290									
Cukierki twarde w puszkach	150000	1,5%	275			100	175							
Razem zużycie	×	×												
Remanent na 1 VII. 1952 r.	×	×												
Normatyw zapasu	×	×												

Uwagi: 1. Wzór jest wypełniony przykładowo.

2. Dane ilościowe podać w kilogramach.

3. Normatyw zapasu dla poszczególnych substancji aromatyzujących powinien być opracowany na podstawie ilościowego wskaźnika zapasu w dniach, ustalonego zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 111 z dn. 30.3. 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 11, poz. 117 „Gospodarka Materiałowa“ nr 4, str. 126).

4. Ilościowy normatyw zapasu poszczególnych substancji aromatyzujących krajowych powinien być ustalony na podstawie 45-dniowego wskaźnika zapasu w dniach.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 286 z dnia 1. IX 1952 roku.

ZAPOTRZEBOWANIE NA SUROWCE I PÓLPRODUKTY

Lp.	Nazwa surowców i półproduktów w nomenklaturze polskiej	Zużycie na produkcję poniższych wytworów					Zużycie razem	Normatyw zapasu	Remanent na 1. VII. 1952 r.
		Komp. Chypr wielkość produkcji 100 kg.	Komp. L'origan wielkość produkcji 150kg.	Komp. Mi-moza wielkość produkcji 50 kg.	Esencja Banan wielkość produkcji kg.	Esencja gruszk. wielkość produkcji kg.			
1.	Piżmo Ambretowe	2	3	—	—	—			
2.	Alkohol fenylloctowy	—	15	1	—	—			

Uwagi: 1. Wzór został wypełniony przykładowo.

2. Wszystkie dane ilościowe należy podać w kilogramach.

3. Normatyw zapasu dla poszczególnych surowców i półproduktów importowanych powinien być opracowany na podstawie ilościowego wskaźnika zapasów w dniach, ustalonego zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 111 z dnia 30. 3. 51 r. (Biuletyn PKPG Nr 11, poz. 117, „Gospodarka Materiałowa“ Nr 4, str. 126).

4. Ilościowy normatyw zapasu poszczególnych surowców i półproduktów krajowych powinien być ustalony na podstawie 60-dniowego wskaźnika zapasu w dniach.

169.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 287 z dnia 8 września 1952 r.

(znak: HA 1N-02-938)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji środków chemicznych do tępienia szkodników na 1953 r.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji środków chemicznych do tępienia szkodników w roku 1953 zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala tryb zaopatrzenia i dystrybucji środków chemicznych do tępienia szkodników w roku 1953 — zwanych dalej środkami.

§ 2. Użyte w treści zarządzenia skróty oznaczają:

1) BZ — Ministerstwo Przemysłu Chemicznego, Centralny Zarząd Zbytu — Biuro Zbytu Nawozów Sztucznych w Gliwicach;

2) CNOS — Centrala Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa;

3) CRS — Centrala Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“;

4) GS — Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“;

5) Komisja Fitofarmaceutyczna — Podkomisja dla Zagadnień Zbytu Komisji do spraw zwalczania chorób oraz szkodników roślin i drzew w gospodarce rolnej i leśnej z siedzibą w Warszawie, ul. Foksal 18;

6) PKPG — Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego;

7) PZGS — Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“;

8) Składnice Rejonowe — składnice rejonowe i oddziały składnic rejonowych przemysłu chemicznego podległe Centralnemu Zarządowi Zbytu Przemysłu Chemicznego.

§ 3. 1. Zaopatrzenie w środki dzieli się na zaopatrzenie:

- 1) bezpośrednio z zakładów produkcyjnych,
- 2) przez składnice rejonowe.

2. W trybie zaopatrzenia bezpośredniego zaopatrywani są następujący odbiorcy:

1) Ministerstwa: Rolnictwa, Zdrowia, Leśnictwa, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Kolei oraz centralne zarządy i centrale innych ministerstw (centralnych urzędów), które prowadzą kontraktację uprawy lub prowadzące akcję zwalczania szkodników,

2) sieć handlowa Centralnego Zarządu Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego i „Centrowet“ — Centrala Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego.

3. Składnice rejonowe zaopatrują następujących odbiorców:

- 1) Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych,
- 2) sieć handlową spółdzielczą, CRS oraz CNOS, okręgową centralę Deratyzacji, Dezynsekcji i Dezynfekcji „Dero-dinsekcja“, okręgowe biura Centrali Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych i innych odbiorców.

4. Zaopatrzenie odbiorców bezpośrednich (ust. 2) odbywa się na szczeblu zbytu i nie jest objęte zamówieniami składnic rejonowych.

5. Dostawy dla odbiorców wymienionych w ust. 3 dokonywane będą z magazynów składnic rejonowych lub też realizowane w tranzycie organizowanym.

§ 4. Odbiorcy (§ 3, ust. 2 i 3) zgłaszają zapotrzebowania na środki do BZ w terminie do dnia 15 września 1952 r.

§ 5. 1. Na podstawie zapotrzebowań oraz zatwierdzonego przez właściwe ministerstwa planu produkcji środków na rok 1953, BZ opracuje i prześle do Komisji Fitofarmaceutycznej, w terminie do dnia 1 października 1952 r.:

- 1) bilanse środków,
- 2) projekt rozdzielnika masy towarowej z produkcji krajowej z podziałem na odbiorców (§ 3, ust. 2 i 3) i kwartały,
- 3) projekt planu importu środków z podziałem na odbiorców (§ 3, ust. 2 i 3) i kwartały,
- 4) projekt planu eksportu środków z produkcji krajowej.

2. Komisja Fitofarmaceutyczna zaopiniuje wymienione w ust. 1 opracowania, w terminie do dnia 5 października 1952 r. i prześle je do Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Chemicznego.

3. Zaopiniowany (ust. 2) rozdzielnik i plany importu i eksportu Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Chemicznego przedstawi, ze swymi wnioskami PKPG — Departament Handlu, który w porozumieniu z Departamentem Rolnictwa i Leśnictwa zatwierdzi je w terminie do dnia 15 października 1952 r.

§ 6. 1. BZ, w terminie 6 dni od daty otrzymania rozdzielnika zatwierdzonego przez PKPG oraz planu importu poda do wiadomości odbiorcom (§ 3, ust. 2 i 3) wysokość przydziałów. W tym samym terminie BZ poda do wiadomości Centrali Importowo-Eksportowej Chemikalii i Aparatury Chemicznej „Ciech“ plan importu i eksportu.

2. Na podstawie otrzymanych według rozdzielnika PKPG przydziałów odbiorcy bezpośredni (§ 3, ust. 2) nadesłają do BZ, w terminie do dnia 15 listopada 1952 r., adresy wysyłkowe a odbiorcy aparatu handlowego (§ 3, ust. 3) opracują rozdzielniki na województwa w ujęciu kwartalnym i prześlą je w tym samym terminie, również do BZ.

3. BZ opracuje zbiorcze zestawienie rozdzielników (ust. 2) po czym prześle w terminie do dnia 25 listopada 1952 r., właściwym składnicom rejonowym wycinki rozdzielników na poszczególne województwa (rozdzielniki województwa).

4. Ministerstwa (centralne urzędy) sprawujące nadzór nad odbiorcami (§ 3, ust. 2 i 3) mogą zgłosić do BZ zmiany dotyczące wysokości przydziałów środków względnie rozdzielnika wojewódzkiego jedynie na 6 tygodni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 7. 1. Rozdzielnik ustala dla odbiorców (§ 3, ust. 2 i 3) przydział poszczególnych środków w 1953 r. Masa towarowa poszczególnego kwartału musi być bez względu na okres stosowania środków postawiona do dyspozycji przez BZ i odebrana przez odbiorców w czasie trwania danego kwartału.

2. Przydziały niezrealizowane do dnia 31 grudnia 1953 r. tracą ważność.

§ 8. 1. Po otrzymaniu z BZ przydziału środków dla województwa, składnice rejonowe dokonają rozdziału masy towarowej pierwszego kwartału na jednostki organizacyjne odbiorców (§ 3, ust. 3) działające na szczeblu powiatu, przy współudziale przedstawicieli Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa, Zdrowia — wojewódzkich rad narodowych, Stacji Ochrony Roślin oraz zainteresowanych odbiorców na szczeblu wojewódzkim. Z komisyjnego rozdziału masy towarowej należy sporządzić protokół i przesłać go do BZ.

2. Rozdział powinien być dokonany w zależności od organizacji odbiorców na jednostki hurtowe (składnice, Centralny Zarząd Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego, „Centrowet“ — Centrala Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego, półhurtowe (PZGS), detaliczne (CNOS) i inne — biorąc pod uwagę potrzeby terenu oraz stan remanentów u odbiorców.

3. Podział masy towarowej w ramach rozdzielnika wojewódzkiego na II, III i IV kwartał dokonywany będzie w trybie określonym w ust. 1 i 2, w terminie 2 miesięcy przed rozpoczęciem się planowanego kwartału.

§ 9. 1. Na podstawie dokonanego rozdziału masy towarowej na jednostki organizacyjne odbiorców i wniosków odbiorców wyrażonych na zebraniu komisyjnym (§ 3, ust. 1) lub zgłoszonych pisemnie a dotyczących jakości środków, ich opakowania, terminów i sposobu dostawy — składnice rejonowe sporządzają zamówienia i przesyłają je do BZ.

2. Składnice rejonowe przesyłają do BZ zamówienia na I kwartał w terminie do dnia 10 grudnia 1952 r., na II kwartał w terminie do dnia 15 lutego 1953 r., na III kwartał w terminie do dnia 15 maja 1953 r., i na IV kwartał w terminie do dnia 15 sierpnia 1953 r.

§ 10. Rozdzielniki kwartalne składnic rejonowych zastępują zamówienia odbiorców danego województwa. Rozdzielniki powinny zawierać:

- 1) nazwę artykułu,
- 2) ilości,
- 3) adresy wysyłkowe,
- 4) specyfikacje opakowań,
- 5) terminy dostawy,
- 6) warunki płatności,
- 7) klauzulę zgodności z przydziałem —

oraz powinny być podpisane przez jednostki organizacyjne na szczeblu wojewódzkim względnie okręgowym poszczególnych dystrybutorów i odbiorców dla których towar jest przeznaczony.

§ 11. 1. W przypadku zaistnienia konieczności dokonania przerzutu między poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi tej samej organizacji handlowej na terenie jednego województwa, już po ustaleniu rozdzielników na dany kwartał, właściwe są jednostki organizacyjne działające na szczeblu województwa, po uzgodnieniu stanowiska z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa, zaś dla artykułów nierolniczych z Wydziałem Zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. W przypadku zaistnienia konieczności przerzutu części masy towarowej między województwami w ramach tej samej lub różnych organizacji handlowych na szczeblu wojewódzkim, przerzutu takiego może dokonać składnica rejonowa jedynie na wniosek naczelnej jednostki administracyjnej odbiorcy po uzgodnieniu stanowiska, z departamentami zaopatrzenia Ministerstw: Państwowych Gospodarstw Rolnych, Rolnictwa lub Zdrowia — w zależności od celów, jakim ma służyć przetrucana masa towarowa.

§ 12. 1. Dostawy towaru przydzielonego na kwartał dokonywane będą sukcesywnie w ciągu całego kwartału w miarę przepływu masy towarowej z zakładów produkcyjnych proporcjonalnie do wysokości przydziału. Zmiana kolejności dostaw dla poszczególnych odbiorców (§ 3, ust. 3) może nastąpić jedynie przez zespół ustalający rozdzielnik.

2. Odbiorcy (§ 3, ust. 2 i 3) są obowiązani do odbioru towarów w terminie do 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia ze składnicy rejonowej o przygotowaniu towaru. W razie niezgłoszenia się do odbioru składnica rejonowa ma prawo wysyłki towaru na koszt i ryzyko odbiorcy pod jego adresem.

3. Jednostki organizacyjne odbiorców na szczeblu wojewódzkim odpowiedzialne są za planowy odbiór przydzielonej masy towarowej.

§ 13. 1. Zamówienia na środki z importu składają odbiorcy (§ 3, ust. 2 i 3), którzy uzyskali przydział, do Centrali Importowo-Eksportowej Chemikalii i Aparatury Chemicznej „Ciech“, przesyłając kopię zamówienia do BZ.

2. Dostawy z importu dokonywane będą zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 399, z dnia 21 września

1951 r. w sprawie ustalenia trybu bezpośredniego zakupu towarów importowanych (Biuletyn PKPG nr 29, poz. 295).

3. Centrala Importowo-Eksportowa Chemikalii i Aparatury Chemicznej obowiązana jest do zawiadomienia BZ o dokonanych dostawach z importu.

§ 14. 1. W przypadku wystąpienia lokalnych plag szkodników, na zwalczanie których przydzielone ilości środków nie są wystarczające, zainteresowane PZGS, zespoły Państwowych Gospodarstw Rolnych i inni odbiorcy powinni niezwłocznie zgłosić dodatkowe zapotrzebowania swoim jednostkom nadrzędnym, które zadecydują o konieczności dokonania przerzutu masy towarowej z innego terenu, a w razie niemożności dokonania przerzutu zgłoszą dodatkowe zapotrzebowania na środki wprost do BZ, które może je pokryć z własnych rezerwów.

2. W przypadku zaistnienia konieczności zmian rozdzielnika w związku z nagłym wystąpieniem szkodników o charakterze klęski lub zmianami w dostawach środków pochodzących z importu na wniosek właściwego ministerstwa (centralnego urzędu) i na podstawie opinii Departamentu Rolnictwa i Leśnictwa PKPG działającego w porozumieniu z Departamentem Handlu — Przewodniczący PKPG zadecyduje o zmianie rozdzielnika.

§ 15. W przypadku zaistnienia kwartalnych zmian produkcyjnych BZ zawiadomi o ich wystąpieniu Departament Handlu PKPG, który w porozumieniu z Departamentem Rolnictwa i Leśnictwa, wprowadzi zmiany do rozdzielnika.

§ 16. Zarządzenie niniejsze nie narusza przepisów o obowiązkach i sposobie zawierania umów.

§ 17. Zarządzenie obowiązuje od dnia 10 września 1952 r.
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

170.

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

I

MINISTRA FINANSÓW

Nr 16 z dnia 5 września 1952 r.

(znak: OP-2-20/221-6900/52)

w sprawie zasad organizacji niektórych rodzajów działalności centralnych zarządów przemysłu i jednostek równorzędnych.

W związku z postanowieniami uchwały Prezydium Rządu z dn. 23 grudnia 1950 r. w sprawie włączenia w skład ministerstw centralnych zarządów (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-5, poz. 63), przewidującymi dla centralnych zarządów niektóre uprawnienia jednostek na rozrachunku gospodarczym oraz w związku z różnym i nie zawsze właściwym ustaleniem zakresu działania centralnych zarządów (zarządów) przemysłu i innych jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio władzom naczelnym lub kierownikom urzędów centralnych i prezydiom terenowych rad narodowych, a wykonujących funkcję zarządzania, oznaczonych dalej w skróceniu jako „jednostki nadrzędne“, wyjaśnia się, co następuje:

1. Podstawowym zadaniem jednostek nadrzędnych jest nadzorowanie, kontrolowanie, koordynowanie i ogólne kierownictwo działalności podporządkowanych im przedsiębiorstw (zadanie np. centralnych zarządów przemysłu) lub koordynowanie określonych zadań w ramach resortu (zadanie np. centralnych zarządów zaopatrzenia). Niezależnie od tej podstawowej działalności jednostek nadrzędnych zachodzi często potrzeba prowadzenia innej działalności, np. dla ułatwienia lub przyspieszenia wykonania planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw, np. dla usprawnienia i obniżenia kosztów działalności przedsiębiorstw. Typową dzia-

łałością tego rodzaju (działalnością pomocniczą) są świadczenia jednostek nadrzędnych w zakresie usług transportowych, remontowo-montażowych, sporządzania dokumentacji technicznej, zaopatrywania w materiały, maszyny i sprzęt, organizowania sprzedaży wyrobów itp.

2. O potrzebie zorganizowania i zakresie działalności pomocniczej jednostek nadrzędnych decyduje w każdym przypadku właściwy minister za zgodą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministerstwa Finansów, a w odniesieniu do jednostek nadrzędnych objętych budżetami terytorialnymi — prezydium wojewódzkiej rady narodowej za zgodą właściwego ministra.

3. Zarządzenie w sprawie działalności pomocniczej powinno zawierać w szczególności dane co do: 1) treści działalności, 2) rozmiaru działalności, 3) ustalenia komórek lub jednostek organizacyjnych wykonujących działalność pomocniczą oraz 4) zasady finansowania.

4. Wykonywanie działalności pomocniczej należy powierzać przedmiotowo właściwej komórce organizacyjnej jednostki nadrzędnej np. w zakresie zaopatrzenia — działowi zaopatrzenia, w zakresie zbytu — działowi zbytu, w zakresie sporządzania dokumentacji technicznej — działowi konstrukcyjnemu itp.

5. Działalność pomocnicza jest wykonywana odpłatnie za zwrotem kosztów własnych tej działalności, chyba, że dla danej działalności przewidziane jest pobieranie marży lub prowizji (np. przy prowadzeniu zbytu).

6. Dla realizacji zadań pomocniczych, nie wydzielonych w formie wyodrębnionych jednostek operatywnych (pkt. 10), a wynikających w szczególności z funkcji zbytu i zaopatrzenia — jednostki nadrzędne mogą korzystać z kredytów bankowych. Plan gospodarczy tej działalności zatwierdza Przewodniczący PKPG i Minister Finansów.

7. W ramach działalności pomocniczej jednostki nadrzędne mogą w granicach obowiązujących przepisów udzielać innym przedsiębiorstwom, organizacjom lub osobom zleceń na wykonanie określonych prac i usług dla potrzeb dwu lub więcej podporządkowanych przedsiębiorstw (zlecenia scentralizowane) np. zlecenie sporządzenia dokumentacji technicznej maszyny, która ma być eksploatowana w pewnej grupie podporządkowanych przedsiębiorstw.

8. Jednostki nadrzędne mogą też dokonywać scentralizowanych wydatków uzasadnionych potrzebami podporządkowanych przedsiębiorstw np. dla prowadzenia akcji reklamowej wytworów kilku przedsiębiorstw.

9. Na pokrycie wydatków związanych z działalnością pomocniczą jednostka nadrzędna otwiera zgodnie z obowiązującymi przepisami „Rachunek bieżący sum na zlecenie” i określa wysokości i terminy wpłat poszczególnych przedsiębiorstw, na rzecz których prowadzona jest działalność pomocnicza.

Rachunek taki powinien być otwarty oddzielnie dla każdego rodzaju działalności pomocniczej.

Z rachunku tego jednostka nadrzędna pokrywa koszty własnej działalności pomocniczej, faktury za usługi i prace (pkt. 4) oraz scentralizowane wydatki (pkt. 8) na podstawie preliminarza zatwierdzonego na wniosek właściwego Ministra przez Min. Finansów. Do kosztów tych nie należy wliczać wydatków na płace pracowników jednostki nadrzędnej i innych wydatków, które powinny być pokrywane z budżetu tej jednostki.

Niewydatkowane kwoty z rachunku podlegają zwrotowi przedsiębiorstwom, które dokonały wpłat na rachunek. Wysokość kwot podlegających zwrotowi ustala jednostka nadrzędna w stosunku proporcjonalnym do udziału przedsiębiorstwa w preliminarzu wydatków.

Rozliczenie powinno nastąpić niezwłocznie po zakończeniu działalności pomocniczej, na pokrycie wydatków której została dokonana wpłata, nie później jednak, niż z końcem roku, w którym wypłata została dokonana.

10. W przypadku gdy działalność pomocnicza wykonywana jest w rozmiarach uzasadniających wydzielenie na wewnętrzny rozrachunek gospodarczy, a nie jest celowym utworzeniem przedsiębiorstwa państwowego dla wykonania tych zadań — jednostki nadrzędne mogą za zgodą właściwego ministra i w porozumieniu z PKPG i Ministerstwem Finansów zorganizować tę działalność pomocniczą w formie wyodrębnionych jednostek operatywnych (jednostki pomocnicze), działających przy jednostkach nadrzędnych np. składnice, hurtownie, pracownie, zakłady, biura konstrukcyjne itp. Jednostki pomocnicze podlegają kierownikowi przedmiotowo właściwego działu jednostki nadrzędnej.

11. Jednostki pomocnicze powinny działać wg zasad wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

Działalnością jednostki pomocniczej kieruje kierownik, powoływany i odwoływany przez dyrektora (kierownika) właściwej jednostki nadrzędnej.

Do składania oświadczeń w imieniu jednostki nadrzędnej w zakresie praw i obowiązków majątkowych, wynikających z działalności jednostki pomocniczej — wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych przez dyrektora (kierownika) jednostki nadrzędnej osób w granicach ich upoważnienia.

Osobami upoważnionymi są: kierownik, jego zastępca oraz pełnomocnicy.

Do podpisywania czeków, weksli i innych dokumentów obrotu pieniężnego, dokumentów obrotu materiałami, towarami, jak również dokumentów o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiących podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów lub towarów upoważnieni są kierownik lub jego zastępca łącznie z głównym (starszym) księgowym lub osobą przez niego do tego upoważnioną.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5

Wydawca: Polskie Wydawnictwo Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w 11

PRENUMERATA: Kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze. Od dnia 16 maja 1952 r. zamówienia i wpłaty na prenumeratę pisma przyjmują tylko urzędy pocztowe oraz listonosze wiejscy i miejscy. W związku z tym bezpośrednich zamówień i wpłat na prenumeratę do PPK „Ruch” kierować nie należy.

Zamówienie CP1-P/C-401/52 z dnia 13.IX.52 r., podpisano do druku dnia 22.IX.52 r., druk ukończono 25.IX.1952 r.

Nakład 17.345 + 55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A¹/60 gr.

Cena numeru 1 zł 50 gr. Zam. 3912. Druk. „Dom Słowa Polskiego”. Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego 3-B-26411